

Förenade målen C-278/07–C-280/07

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

mot

**Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und
Zerlegebetrieb GmbH & Co. m.fl.**

(begäran om förhandsavgörande
från Bundesfinanzhof)

”Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen — Artikel 3 — Återkrav av exportbidrag — Fastställande av preskriptionstiden — Oegentligheter begångna före ikraftträdandet av förordning nr 2988/95 — Preskriptionsregel tillhörande en medlemsstats allmänna civilrätt”

Förslag till avgörande av generaladvokat E. Sharpston föredraget den 25 september 2008	I - 460
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 januari 2009	I - 477

Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Förordning om skydd av Europeiska gemenskapens finansiella intressen — Åtgärder för att beivra oegentligheter — Preskriptionstid*
(Rådets förordning nr 2988/95, artiklarna 1.2 och 3.1 första stycket)

2. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Förordning om skydd av gemenskapens finansiella intressen — Åtgärder för att beivra oegentligheter — Preskriptionstid*
(Rådets förordning nr 2988/95, artikel 3.1 första stycket och 3.3)
3. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Förordning om skydd av gemenskapens finansiella intressen — Åtgärder för att beivra oegentligheter — Preskriptionstid*
(Rådets förordning nr 2988/95, artikel 3.3)

1. Artikel 3.1 första stycket i rådets förordning nr 2988/95 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, i vilken föreskrivs en preskriptionstid om fyra år för att vidta åtgärder som löper från det att oegentligheten begicks, är tillämplig på sådana administrativa åtgärder som beslut att återkräva exportbidrag som exportörer uppburit på ett otillbörligt sätt till följd av oegentligheter som begåtts av dessa.

(se punkterna 21 och 23 samt punkt 1 i domslutet)

2. Vad beträffar förmåner som uppburits på ett otillbörligt sätt från gemenskapens budget till följd av oegentligheter som har begåtts innan förordning nr 2988/95 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen trädde i kraft, kan det konstateras att gemenskapslagstiftaren, genom att anta artikel 3.1 i denna förord-

ning och utan inverkan på punkt 3 i denna artikel, har fastställt en allmän preskriptionsregel. Genom denna har gemenskapslagstiftaren avsiktligt förkortat perioden under vilken myndigheterna i medlemsstaterna, som agerar för gemenskapens budgets räkning, bör eller borde ha återkrävt sådana förmåner som uppburits på ett otillbörligt sätt till fyra år.

Antagandet av förordning nr 2988/95 har till följd, vad beträffar skulder som har uppkommit medan en nationell preskriptionsbestämmelse gällde och som ännu inte är preskriberade, att, med tillämpning av artikel 3.1 första stycket i denna förordning, en sådan skuld i princip ska preskriberas inom fyra år från den tidpunkt då oegentligheterna begicks. I ett sådant fall ska belopp som en ekonomisk operatör erhållit på ett otillbörligt sätt, till följd av en oegentlighet som har begåtts innan förordning nr 2988/95 trädde i kraft, med tillämpning av denna bestämmelse i princip anses vara preskriberade när en åtgärd som avbryter preskriptionen inte

vidtagits inom fyra år från det att oegentligheterna begicks. Medlemsstaterna har emellertid möjlighet att föreskriva längre frister enligt artikel 3.3 i förordningen.

Den preskriptionstid som anges i artikel 3.1 första stycket i förordning nr 2988/95 ska således tillämpas på oegentligheter som har begåtts innan denna förordning trädde i kraft, och börja löpa från och med den tidpunkt då oegentligheten i fråga begicks.

(se punkterna 29 och 31–34 samt punkt 2 i domslutet)

3. De längre preskriptionstider som medlemsstaterna har möjlighet att tillämpa enligt artikel 3.3 i förordning nr 2988/95 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, kan följa av bestämmelser om allmän preskription, vilka förelåg före antagandet av denna förordning. Artikel 3.3 i förordningen ska nämligen inte tolkas på så sätt att medlemsstaterna, inom ramen för denna bestämmelse, måste föreskriva sådana längre preskriptionstider i särskilda eller sektoriella bestämmelser.

(se punkterna 46 och 47 samt punkt 3 i domslutet)